

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal
Brassó, Kapu-utca 60. szám. — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Áranykor, vagy vidékre postán küldve:
Égész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Külső száma ára 2 kr. kaptatás:

kiadóhivatalban, Brassó, G. Poláczok és Erdősök utca 177. sz. alatt

Felirat szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Ertekezhetni:

d. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DÍJ:

3 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
3 hasábos garmond-sor 3-kr Nagyobb és többeszeri hirdetésnél
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 k
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkeik díja előre fizetendő.

Dalárdánk Sepsi-Szent-Györgyön.

Brassó, ápril. 18.

Dalárdistáink utolsó csoportja vasárnap este érkezett haza Sepsi-Szt.-Györgyről. Ennek a tagjai voltak a leggyöngébbek. Ezek nem tudtak ellenállani a székelyek lelkes vendéglátásának. A többiek, ithakai Ulysses módjára, előbb elmenekültek a csábító marasztalás elől. Ezek is, amazok is csodákat beszélnek, milyen igaz lélekkel fogadták őket. Mint valami győzelmes hadsereget, mely a harcok viharából éppen hazatér, úgy rajongták körül a dalárda tagjait. Polgármestertől lefelé házigazda volt ott mindenki s mégis a vendég érezhette magát házigazdának. Az estély iránt is rendkívüli volt az érdeklődés. Az ünnepi vacsorán lelkes hangulat ömlött végig. A fogadtatás, az elszállásolás, a bucsuzás, minden a székelyek nemes magyarosságára vallott. Szébb emléket, mint e kirándulás emlékét, a brassói magyar dalárda alig őrizhet.

Ennek a napnak emlékezetét mi is fenn akarjuk tartani. A sepsi-szentgyörgyiek nemcsak dalárdánk tagjait, de bennük az egész brassói magyarságot ünnepelték. A velük váltott kézszorításban ott volt a miénk is, hevülésükben a mi hevünk, lelkükben a mi lelkünk. A magyar testvériség öröme, mely mindmegannyi szivekben kigyulladt, hozzánk is elhozta melegítő tűzét. Ugy éreztük, hogy e napnak története lesz, a melyre még gyakran fogunk hivatkozni. A brassói magyarság magányossága e találkozással mintha megszűnt volna. Mintha az a nagy távolság, mely eddig a földrajzi közelség daczára, elválasztott bennünket, a mostani alkalommal elenyészett volna. Csakugyan úgy tetszik, hogy valami titkos erő vonzotta a brassói dalárdát a székelyek híres városába. Odavonzotta, hogy e magában kicsiny alkalom a testvériség magasztos művének megpecsételése legyen. Annak is kell len-

nie. A magyar a magyarra van utalva. Milyen jó tudnunk, a kik a bizonytalanság sötét vadonában tévelygünk, hogy itt a közelben, alig egy kőhajtásnyira, szívünkkel együtt dobogó magyar szivek élnek, a kikre mindenkor számíthatunk. Sepsi-Szent-György maga az őserő, a melytől mi is mindannyiszor új erőt nyerhetünk, valahányszor nehéz küzdelmeink közepett lanckadni kezdünk.

A brassói dalárda szombati szerepe a jövő együttműködés kezdete volt. A kezdet pompásan sikerült, hála a derék sepsi-szentgyörgyieknek, rajtuk a sor, hogy a folytatás sikerét biztosítjuk.

A brassói magyar dalárda sepsi-szentgyörgyi fogadtatásáról és hangversenyéről a következő tudósítás számol be:

Dalárdánk mintegy hetven működő tagja, azok hozzátartozói és többen mások is Brassóból szombaton délután indultak el a brassói pályaudvarból a legnagyobb rendben s a legjobb hangulatban. A közbeeső állomásokon ugyan nem lobogtak nemzetiszín zászlók s fehérruhás leányok se szórtak eléjük virágokat, de a hangulat már menetközben is élénk, lelkes volt. A vonat is, a mely dalárdistáinkat vitte, a szokottnál gyorsabban rohant előre s mégis mintha nagyon lassan ment volna.

Végre megérkezett a vonat Sepsi-Szt.-Györgyre. A fogadtatás lelkes és impozáns volt. A pályaudvaron nagy közönség hullámzott, az üdvözlés meleg, őszinte, magyaros volt. A sepsi-szentgyörgyi műkedvelők egyesülete egész testületével fogadta a mieinket. De fogadta őket maga a város is, a melynek nevében Szabó Kálmán főjegyző mondott üdvözlő beszédet. Igaz, barátságos, emelkedett szavak voltak ezek, méltók az ünnepi alkalomhoz, a szíves vendéglátáshoz, a testvéri indulat lelkes megnyilatkozásához. Rombauer Emil, a brassói dalárda elnöke, meghatottan válaszolt. Megköszönte a nem várt lelkes fogadtatást s kifejezte azt a reménységet, hogy mielőbb szerencsésük lesz nekik is a sepsi-szentgyörgyiekhez.

Alig hangzott el ez a beszéd, felhangzott a brassói dalárda »Jeligéje« s mikor ez is elhangzott, a közönség a készen váró fogatokra ült s azokon bevonult a városba. Harmincz-negyven kocsi robogott be egymásután s a kocsik többször is visszatértek a pályaudvarhoz, hogy a ki talán még ott

rekedt, az is bemehessen a városba. Egyszóval már a kezdet a szivességnek és figyelemnek megkapó nyilvánulása volt.

Nem kevésbé tapintatos és ügyes volt az elszállásolás, mely mindjárt a bevonulás után történt. Régi jó ismerősök kerültek ilyen módon együvé és sokan, jó barátok, jó barátok, áldották a pompás alkalmat, mely őket ilyen véletlenül, újra összehozta.

Hanembát a viszontlátás és barátkozás örömeinek poharát sem lehetett tenéig kihajtani, mert a dalárdistáknak a hangversenyre kellett készülődniük. A mi öröm tehát még maradt a pohárban, azt boralakjában az előadás utánra tartották fenn, a mi egészen okos gondolatnak bizonyult.

Nyolcz óra. A sepsi-szentgyörgyi új színház zsutolva. Olyanok is, a kik soha ki nem mozdultak házukból, ott voltak ezen az estén. A vidékről, különösen Uzonból, szintén sokan jöttek. A brassóiak a székely színházat vizsgálták s nem győzték kedves formáját dicsérni. A közönség a legnagyobb rendben helyezkedett el. A ki előbb jött, előbb kapott helyet, de a ki legutóbb jött, annak is jutott hely. Így megy ez Székelyországban.

Node felgördült a függöny, kezdődik a hangverseny. Minden az, a mit hallottunk, a mit láttunk. De a sepsi-szentgyörgyiek egyike-másika csak mondja: még ilyen szépet soha se láttam. Még ilyen szépet soha se hallottam. De dalárdistánk ki is tettek magukért. Még Trnyák ur is diszkosziumbe öltözött. Löbl kisasszony nagyon tetszett, Binder magával ragadta ahallgatóságát, Werzár Kálmán egészen a hangjánál volt s a hangja ő nála, Király és Biróuj kuplékat is énekeltek utóbbi sepsi-szentgyörgyi izzel, a mit lelkesen tapsoltak, Baczoni, Szarka, Sulák s a többiek, a régi jók voltak. Maga a kép pedig, az olasz társulat, talán még jobban festett, mint idehaza. Még a műkedvelői előadás is jobb volt. Dömjén Zoltánné urnó Szent-Györgyön is otthon érezte magát, pedig a színház is új, az alkalom s a közönség is új volt. Sőt egy kis szerepben Kászonyi is új volt, de nem olyan, a kin ezt észre is lehet venni. A vartyogi dalnokversenynek különösen hálás volt a közönsége. Trnyák ugyan füttyölt a közönségre, de az ilyen művészi füttyöt szívesen hallgatják. A többi énekszámokat is sűrűn ismételtették. Egyszóval vagy kettővel, az egész hangverseny nagy-szerűen sikerült s a mi fontosabb, rendkívül tetszett.

Ez a hatás nyilatkozott meg az előadást követő társasvacsorán, a hol lelkes fel-

köszöntőkben sem volt hiány. Különösen Gödri Ferencz, Sepsi-Szent-György talentumos polgármestere mondott nagyhatású beszédet. Dalárdistáink jókedvükben nótákat énekeltek s vig barátkozás folyt egész este, mialatt a táncsteremben a brassói és sepsiszent-györgyi fiatalság vig zeneszó mellett járta. Soha enél kellemesebb mulatságot!

Hogy kik mikor kerültek szállásaikra és hogyan (csupán a férfiakról van szó), azt krónikásunknak nem sikerült megállapítania. De azt örömmel konstatálhatjuk, hogy Brassóba mindannyian szerencsésen hazaértek s a mindennapi munka mellett is boldogan emlékeznek vissza arra az estére, a mit Sepsi-Szent-Györgyön töltöttek.

Belföld.

Brassó, ápril. 18.

József főherczeg családjával együtt még mindig fumei kastélyában van s csak e hónap végén tér vissza Alcsuthra.

A dán trónörökös nejével és gyermekeivel Nizzába való utazása alkalmával Sopronban meglátogatta Frigyes schauburg-lippe herczegét.

A képviselőház e hónap utolsó hetében kezdi tárgyalni a Kuriának választási ügyekben való bíraskodásáról szóló törvényjavaslatot.

Az *appropriációs* vita egyetlen érdekessége az lesz, hogy Ugron Gábor új megválasztatása után első beszédét ennél az alkalomnál fogja elmondani.

A párizsi kiállításon a magyar iparművészet fejlődésének bebizonyítására egy polgármesteri fogadó-terem berendezését fogják bemutatni és célra 20 ezer forintot irányoztak elő.

Külföld.

Brassó, ápril. 18.

Ferencz Ferdinánd főherczeg, ki több napig vadászott József főherczeg kis-jenői uradalmában, visszautazott Bécsbe.

A *Carp-Cantacuzene*-féle román kabinet alakítása meghiúsult. Most már valószínű, hogy a király Cantacuzenet tisztán konzervatív kabinet alakításával fogja megbizni.

A belgiumi bányamunkások ismét sztrájkra készülnek. Charleroi-ban ugyanis a munkások egylete elhatározta, hogy a környék összes közsébányáiban proklamálja az általános sztrájkot. A munkások 20%-os béremelést kívánnak.

A *persa sah fia* tegnap a Rivieráról Bécsbe érkezett.

Az Emke és a hétfalusi tanítók.

Brassó, ápril. 18.

A hétfalusi Emke-kör márczius 15-én közgyűlést tartott, a melyen Zsigmond Károly hétfalusi ref. lelkész mint titkár felolvasta az évi jelentést.

Ezen jelentés, mely lapunk márczius 18-iki számában közzététetett, a többek közt a hétfalusi tanítóságot teszi felelőssé a hétfalusi Emkekör elhanyaglásáért.

A négyfalusi *tanítótestület* erre válaszul lapunk április hó 10-diki számába nyilatkozatot küldött be, visszautasítva a hétfalusi tanítók ellen emelt vádat.

Erre a nyilatkozatra érkezett az Emkekör elnökségétől az a válasz, a melyet az alábbiakban közlünk a mint következik:

Az Emke hétfalusi körének, 1899. évi márczius 15-én tartott, közgyűlésén felolvasott és a közgyűlés által a «Brassói Lapok»-ban közzétenni határozott titkári jelentésre a négyfalusi tanítói-kör, mint *hivatalos testület* hadat üzen a kör elnökségének és Négyfalu többi intelligenciájának.

Előre kijelentjük, hogy az Emke firmája alatt, hadjáratot nem szándékozunk folytatni, tudva, hogy győzők és legyőzöttek egyaránt vesztesek maradunk. Sőt, szem előtt tartva magát az ügyet, a közleményre sem reflektáltunk volna, ha a tanítói kör, a tárgyilagosság határai között, saját álláspontját védelmezi. Ámde a tanítói-kör, a helyett, hogy megdöntené a titkári jelentésnek reá vonatkozó állításait, neki ront az elnökségnek, hadat üzen az intelligenciának és ezzel az egyenlenségnek, viszálykodásnak átkos magvát hinti el. Ezért mondjuk Plutóval: «a mit az ember haragjában elkövet, az esztelenül van elkövetve, mert kit haragja elragad, esztét nem használhatja, a mit pedig valaki ész nélkül cselekszik, az tökéletlen cselekedet.»

De lássuk magát a tényt. Nézetünk szerint, a kérdés ez lehet: *megfelel-e a titkári jelentés a valóságnak? igazak-e a vádak melyekkel a tanítói kör az elnökséget és az intelligenciát sújtja?*

Mikor a közgyűlés a titkári jelentést tudomásul vette, kinyomatását elhatározta: *dokumentálta annak valóságát is.* Tette pedig ezt azon impressio alatt, melyet a jobb sorsra érdemes intézmények iránt tanúsított érdektelenség kelt fel.

Nem vezéreltek itt senkit személyi motívumok és legkevésbé a tanítóság iránt, melynek nagyfontosságú hivatását mindenha tudtuk méltányolni. S hogy ezt mégis meg kellett tennünk, nekünk talán jobban fájt, mint azoknak a tanító uraknak, a kik a visszavonást leginkább szították és szítják; mert tudtuk, hogy ezzel magunkra vonjuk a gyűlölködőknek haragját. És megtettük, mert hazafiui szent kötelességünk parancsolta, hogy megtegyük.

Megtettük, mert reméltük, hogy az »irányító betolyással« rendelkező, a nemzeti kultúra iránt fogékonyabb, a tanítói szent és magas szent hivatást inkább felfogni és átérzeni képes elem az önök körében győzedelmeskedni fog s jóvá teszi a dolgot.

Fájdalom, ez a mi jó reménységünk megszégyenült! Most már méltán «zenge-dezhetünk ékes szóvirágokkal *jeremiádokat*»; (Ha szabad használunk, épen e kifejezésből, fölismert szerzőnek kedvencz szójárását) mert a tiszteletteljes kérés, föl hívás nem használt semmit.

Azt mondja a tanítói kör, hogy az Emkekör titkára jelentésében, azzal akarta elpalástolni az elnökség mulasztásait, hogy a tanítókat teszi felelőssé az Emkekör haláláért.

Valjon nem épen önök akarják-e palástolni hideg közönyüket, mikor az elnökséget vádolják? Önök is tagjai az Emkekörnek, tagjai a választmánynak és nyújtottak-e segédkezet abban, hogy a szabadság ünnepe minden tekintetben fényes, inpozáns, nagy-szerű legyen?

A zászló kevés volt? Miért nem jelentek meg önök is a tanítói kör zászlója alatt, melyet elődeik drágán szereztek, magasan hordottak s a melyet önök, valamely zugban átadtak az enyészetnek?

Az *ünnepe nem volt jól rendezve?* Hát mikor az első márcziusi ünnepeket ültük! Nem volt akkor sem plakát, sem sok zászló, sem külső díszítés, mégis mily szép, mily fenséges volt a mi «*lélekben és igazságban*» való ünneplésünk; mert nem volt visszavonás, nem volt konkolyhintés. Nem néztük, hogy ki tartja a zászlót, nem néztük, hogy van-e lándzsa rajta; de éreztük, hogy mily drága kincs a szabadság, mily üdvözítő a hazaszeretet, mily égberagadó a lelkesedés! Nagyon sajnáljuk, hogy a t. tanító urak a mostani márczius 15-én nem ünnepeltek *épiletesen*; hogy nemzeti önértetre nem buzdultak: csak a zászlótartót, csak a csonkka zászlót nézték. «Rosz időket élünk; rosz csillagok járnak» stb.

Menjünk tovább. Azzal vádolja a tanítói kör az Emkekör elnökségét, hogy a márcziusi ünnepek rendezésén kívül egyebet sem tett. Ha ez a vád igaz volna, akkor is elismerésre méltó munkát végzett az Emkekör, mert a márcziusi ünnepek az Emke által kitűzött célt szolgálták. De tett egyebet is. Szervezte a kaszinót, melynek ma 60 tagja van s járat 6 politikai, 3 szépirodalmi és 2 élclapot; az egyes községeket olvasókörök létesítésére hívta, a megalakultakat támogatta; rendezte a milleniumi ünnepet oly fényvel és eredménnyel, melyre Hétfalu közönsége mindenkor büszkén emlékezik vissza; megszerezte az Emkehalmot és azt befásította; az emlékoszlopot díszes ráccsal körülvette; az Emke-kaszinó számára megszerezte Jókai 100 kötetes diszművét; a kör számára szerzett egy diszlobogót; szervezte két ízben az Emke dalos kört s csak hogy azt fönntarthassa vezetőjének 50 forintot utalt ki, mert fizetés nélkül nem vállalkozott az illető tanító. Ez elég bizonyíték arra, hogy sem anyagi, sem erkölcsi támogatás nem volt képes a dalárdát állandóvá tenni.

Hát Önök mit tettek? A kötelességszerű munkán kívül, évek óta nem adnak jelt magukról. Volt idő, de már nagyon rég volt, mikor a tanítóság hivatásának öntudatában élt, működött (Önök szerint: «*énekeltek, táncoltak, komédiáztak és koldultak*») és ez akkor volt, mikor számban kevesebb, anyagiakban gyöngébb helyzetben volt. Mutassanak Önök az utóbbi időben, csaknem egy tized alatt, egyetlen egy ténnyel, melyet saját kezdeményezésük folytán, a közművelődésnek tettek s mi tisztelettel hajlunk meg Önök előtt.

Hogy Önöknek kedvet szerezzenek: szóvirágok helyett, egy kis száraz statistikával is szolgálunk. Négyfalu összes tisztviselői: papok, orvosok, bírósági és erdészeti tisztviselők, jegyzők s egyéb tisztviselők száma 26. Ezzel szemben a tanügy terén működők száma 33. Ezen számokhoz kommentárt nem adunk, csak annyit jegyzünk meg: nem hisszük, hogy Magyarországon lenne város vagy község, hol ily számu tanügyi ember, dalárda nélkül léteznék. És azután: kik is lehetnének hivatás szerint egy dalárdának tagjai, mint maguk a tanítók, a kik a zenében, éneklésben szakszerűen képzetnek és minden hivatalnokok között, a szünidőket nem is számítva, a legtöbb szabad idővel rendelkeznek.

Az igazságot Urak, frázisokkal elhallgatni, legyőzni nem lehet!

Nem jogtalan, nem igazságtalan tehát a titkári jelentésnek ama passzusa, mely kérv buzditja a tanítókat a kérdőjel kitörlésére.

Azt mondja a t. tanítói kör, hogy: *a tanítói karban nem hiányzott a lelkesedés.* Hát engedjék meg, tisztelt urak, hogy kétségbe vonjuk ezen állítás igazságát. Különben nem szükség ezt hosszasan czáfolgatni. Megczáfolják ezt saját maguk, midőn bevallják, hogy buzgóságuk, lelkesedésük csak addig tartott, míg kedvező szelek fújtak, míg valódi, avagy képzelt akadályokkal, kellemetlenségekkel nem kellett küzdeniök. Mihelyt azonban azok a bizonyos *„felsőbbek“* — ha ugyan vannak köztünk ilyenek — állításuk szerint — Önöket *„lenézték, mellőzték“* (Ugyan miben mellőzték? Talán a banknál? Hisz ott 3 tanító van, évi 1100 frt fizetéssel, alkalmazva) megbetegedtek, félre állottak s most már nincs doktor, a ki Önöket meggyógyítani képes volna... Hát ez az igazi buzgóság; ez a valódi lelkesedés, mely minden akadálytól visszaretten és a melynek nincs türelme, kitartása, erkölcsi bátorsága szolgálni a szent ügyet, még akkor is, ha minéjárt közaport zuditana is ránk a hálátlanság, az elfogultság?! Nem vették észre, hogy mily nagy ellenmondásba jöttek saját magukkal; mily logikai botlást követtek el; mily lélektani lehetetlenséget állítottak. Oh bizony, a *„nemzet apostolaiiban“* hiányoznak az apostoli vonások!

Önök keserű gyűlöléssel szólnak a Négyfalu más tisztet viselő elemeiről, azt állítván, hogy azt a *„tanítót“* fáradtságos kulturmunkájában kicsinylő lenézéssel kísérik s nem nyújtanak segédkezet Önöknek. A t. tanító urak is tudhatják, hogy ember és emberi társadalom hiba, gyarlóság nélkül nincs. Társadalmunk s közelebből intelligens társadalmunk hibáit mi sem hallgattuk el, sőt ezeknek kiirtása képezi legfőbb célunkat. Ámde, uraim, Önök csak hibákat látnak és az erényekről megfeledkeznek. Megfeledkeznek arról, hogy ezek az ugynevezett jobbak — igen kevés kivétellel — minden jó és nemes ügyet támogatnak anyagilag, erkölcsileg szóval és tettel.

Megfeledkeztek és megfeledkeznek arról, hogy azok a gunyos hangon emlegetett jobbak, mint a tanügyi lelkes barátai, mint az iskolák gondnokai, *„önzellelenül“* munkálkodtak az önök helyzetének javulásán, a tanügyi állapotok lendülésén, új iskolák létesítésén s azoknak — néhol palotaszerű berendezésén. Sőt végeztek és végeznek némelyek oly fáradtságos és nagy felelősséggel járó munkát is, melynek megtevelőt — tapasztalatunk szerint — *„más téren“* s még társadalmi téren sem vállalt el *„ingyen“*, a t. tanítói karból, eddigelé, senki.

A titkári jelentésben fölvetett ominózus kérdőjelre a t. tanítói kör is — egyebek mellett — egy nagy kérdőjellel válaszol. Azt kérdezi ugyanis: *„miért nem lesznek a dalárda tagjai a Négyfalu papjai, orvosai, jegyzői és más hivatalnokai?“* Miután a dalárda alapításra és vezetésre első sorban hivatott tanítókat a dalárda szervezésére még csak nem is gondol nem tévedünk ha a tanítói kör nagy kérdőjelét úgy értelmezzük: *„Ne várjon tőlem senki dalt, belőlem a jobb rész már kihalt“*... Ha nektek úgy tetszik csináljatok dalárdát, ha nem vagytok is kiképezve a zenében, éneklésben: csak fujjátok, a hogy tudjátok, mert nektek többet adott a haza s többet is kíván tőletek.

És itt elérkeztünk ahhoz a ponthoz, a mely körül forog a t. cikkezőnek egész

okoskodása és a mely megmagyaráz mindent; mely érthetővé teszi a tanítókat — tisztelet a kivételnek — *„sztrájkját“* a nemzet-társadalmi munkában. *„A kinek többet juttatott a haza, attól többet is vár a hazaszere-
telből“* Hát ez mi?! Hisz' ennek az elvnek logikai következménye az, hogy: *a hazát csak a gazdagnak, nagy fizetést élvezőnek kell szeretni.* Ez nagyon veszedelmes elv; ez *„socialis, ez anarchikus eszme!“* Hát az új Magyarországot ilyen fegyverekkel akarják Önök meghódítani? Mi kérve-kérjük a t. tanító urakat, hogy se az iskolában, se a társadalomban ily veszedelmes tanokat ne hirdessenek.

Végül határozottan visszautasítjuk az egész cikknek *„hangját“*, mert erre hangra egyáltalában, nem szolgált rá a titkári jelentésnek nagyon is kiméletes, tisztességes hangja, sem az intelligencia. És ha Önök velünk szemben ily modorban nem beszélnek: meg lettünk volna kimélve e válaszban jelzett keserű igazságoknak elmondásától. Midőn kijelentjük, hogy nekünk sem célunk a t. tanítói kört és annak tagjait a nemes czélu kulturális intézménytől: az Emkétől elidegeníteni, sőt inkább annak hathatós támogatására ismételtelen kérni: a vitát, részünkről, befejezettneknyilvántjuk, Pax nobiscum!

Az elnökség.

HIREK.

Brassó, ápril. 18.

— **Dalárdánk tréfás estélye.** A brassói magyar dalárda április hó 29-én (szombaton) a *„Redoute“* nagytermében terített asztalok mellett megismétli farsangi nagy tréfás estélyét. (Első rendkívüli dalestély). Jegyek előre válthatók Nagy István ur lensori kalapos üzletében. — Dalárdánk ezen estélye iránt általános az érdeklődés s tekintve azt, hogy a tréfás estély február 12-diki előadása mily óriási sikerrel végződött, bátran lehet arra következtetni, hogy ezen estély is minden tekintetben jól fog sikerülni.

— **A közuti vasut új menetrendje.** A közuti vasut üzletvezetőségének értesítése szerint f. évi május hó 1-én új nyári menetrend lép életbe a közuti vasuton. Ezen menetrendekre vonatkozó hirdetések, ugyszintén zsebrétű kiadványok, az üzletvezetőségi központban t. hó végétől kaphatók. — A zsebrétű menetrendek a kalauzok által *„díjmentesen“* tognak a közönség részére rendelkezésre bocsáthatni.

— **Halálozás.** H a a s Samu, a konstantinápolyi magy. keresk. muzeum titkára, 27 éves korában, hosszas szenvedés után f. hó 16-án elhunyt. Temetése ma délután 3 órakor volt nagy részvét mellett.

— **Öngyilkosság.** Ma reggel 5 órakor a Forrás-hegy (Gespreng) fölött Walter Albert 59 éves, ny. vasuti altisztet egy fára felakasztva találták. A nevezett öngyilkosnál egy a rendőrséghez intézett levél volt, a melyben az illető hatóságot felkéri, hogy hátrabagyott ingóságait illetékes uton Csehországban lakó testvéreinek juttassa. Tettének oka — a mint levelében írja — betegsége és kétségbeesése volt. Walter Albertet a közokórházba szállították. Lakása Közép-utca 101. sz. a volt.

— **A madárkeresés áldozata.** Mult vasárnap délután több iskolás fiu a postaréti fekete-toronyban madarat keresve, a torony

meredek falain mászkált be annak belsejébe. A fiúk között volt Bolland bolgárszegi kereskedő fia is, a ki a szász reáliskola II-ik osztályába jár. A mint ő is a torony belsejébe igyekezett, hirtelen alázuhant és a nagy esés folytán mindkét lába eltörött. A szerencsétlenül járt gyermeknek az első segélyt a városi közokórházból adták meg.

— **Német színház.** Az opera-társulat ma este Verdi nagy operáját *„Rigoletto“*-t adja elő. Holnap szerdán megismétlik Wagner *„Tanhäuser“* cz. operáját. Csütörtökön este nem lesz előadás, miután ekkor tartják meg a pénteken színrekerülő *„Tell“* opera főpróbáját, a melynek előadásakor a német dalárda 20 tagja és közreműködik a karban. Az opera-társulat még négy előadást tart. Az utolsó előadás vasárnap lesz, mely alkalommal *„A varázstüvola“* kerül színre.

— **Uj szakegylet.** A brassói czipész munkások a tegnap értekezletet tartottak s azon elhatározták, hogy szak-egyletet alapítanak.

— **Meggyuladt szekér.** Keresztényfalváról értesítik ma lapunkat, hogy tegnap alkonyatkor egy brassói szekér, melyen utasok és árucikkek voltak, Rozsnyó és Keresztényfalva között az országuton meggyuladt. Valószínű, hogy egy égő cigaretta elejtése okozta a bajt. A kocsin ülők hamar leugrottak a szekérről, de a lovakat és az árucikkeket csakis nagy nehezen és a véletlen az uton haladó emberekkel lehetett megmenteni. Az uri nő, ki a szekéren ült, kezén és arczán csekély természetű égési sebet kapott. — Mint utólag már itt Brassóban halljuk, az eset Kosik Mihály polgártársunkat érte, ki nejével tegnap a zernesti hetivásárról érkezett haza. Az árukban nem történt kár, csak a láda ment tönkre és Kosikné urasszony hamar muló égési sebet kapott, midőn arczát megmenteni akarta. Mindezekből ismét az a morál: *„Vigyázz az égő szivarkára!“*

— **Népgyűlés.** A mult vasárnapi népgyűlés nem oszlattatott föl — a mint tegnap irtuk — hanem csakis az elnöktől vonták meg a zárszót, miután az nem volt a napi-renden.

— **Megfordított világ.** Ismeretes dolog, hogy az Erdélyi Kárpát-Egyesület etnográfiai kiállítást akar rendezni Kolozsvárt Erdély népeiről. Ez okból fölszólította a román kultúregyesületet is, hogy vállalja magára a román szoba berendezését, annál is inkább, mivel a szászok már elhatározták, hogy a szász szakosztályt maguk el fogják látni etnográfiai tárgyakkal. A román kultúregyesület hajlandónak is mutatkozott a dologra s kiküldötte főtitkárát, dr. Diaconovici Kornélt, hogy az E. K. E.-vel érintkezésbe lépjen. De amikor a dolgot meghallották a hazai román egyetemi hallgatók, levelet irtak a román kultúregyesület választmányához, hogy semmi szín alatt se merjen az E. K. E.-vel tárgyalni s tartsa vissza főtitkárját minden további lépéstől. Az itjak terrorizmusa a szép kérdést csirájában megölte. A románoknál megfordított világ járja: az itjak parancsolnak, az öregek pedig szót fogadnak.

Meghívás

az osztrák magyar első általános tisztviselő-egylet brassói takarékos és előlegező társulat korlátolt felelősséggel bejegyzett szövetkezetnek a f. 1899. évi április hó 30, esetleg május 7-én délután 3 órakor a városi tanácsház üléstermében tartandó

XXXIII. rendes helyb. és társ. közgyűlésére.**Napirend:**

1. Az elnökség jelentése az 1898. évi működésről és a felügyelő bizottság jelentése az 1898. évi üzleti évről.
2. Az 1897. évi tiszta jövedelem hovatartozásának tárgyalása.
3. Az elnökség indítványai az alapszabályok 21. §-ához.
4. Elnökség és felügyelő-bizottság kiegészítési választása.
5. A tagok netaláni indítványainak tárgyalása.

Mérleg 1898. évre.

V A G Y O N		T E H E R	
Pénztári maradvány	2030.04	Részbetétek	62868.13
Künlévő előlegek	101699.30	Takarék betétek	28931.66
Életbiztosít. díjak	600.76	Tartalék alap	8579.08
Ingtatlanok	1325.73	Osztalékok	36.91
Leltár	112.29	Özvegyek és árvák segélyző alap	1742.11
		Különfélék	117.77
		Nyeremény	3492.46
Összesen frt	105768.12	Összesen frt	105768.12

Brassó, 1899. április hó 15-én.

A társulati elnökség.

**Kinek egészség
és jó gyomor kell
igyék trientini ürmösi bort
1892. évből.**

Kapható:

**trientini bormérésben.
Egy liter ára 54 kr.**

Szám 1953-99.

Hirdetmény.

Ezennel közhiré tétetik, hogy a közelgő melegebb évszak okából f. évi április hó 25-től kezdve ezen városkapitányság részéről az egész városi területen az egészségrendőri- és egyúttal a tűzrendőri-szabályoknak általános és alapos ellenőrzése fog megtartatni.

Ezen okból az összes lakók, különösen a háztulajdonosok és házgondnokok felhivatnak, a fent megjelölt napig az összes nekik kötelességükre tett egészség- és tűzrendőri törvényi és szabályrendeleti határozatoknak, a szemétkihordást és pöczegődrök tisztítását, a lakrészek, udvarok, kertek, gyárak, üzlethelyiségek, raktárok stb. tisztántartását valamint az előirt tűzoltási eszközök készletben tartását, illetőleg eleget tenni és azokat jövőre is szigorúan betartani, minthogy ellenesetben minden eziránt elkövetett kihágás az 1876. évi XIV. t. cz. 7. és 10. §§-ai esetleg az 1879. évi XL. t. cz. 125. és 141 §§-ai értelmében elnézés nélkül szigorúan fog büntettetni

Brassó, 1899. évi április hó 6-án.

207 (1-3)

A városkapitányság.

* Elsőrangú hazai gyártmány. *

Pontos czim:

**Első magyar
Gazdasági Gépgyár**

részvény társulat

B U D A P E S T.

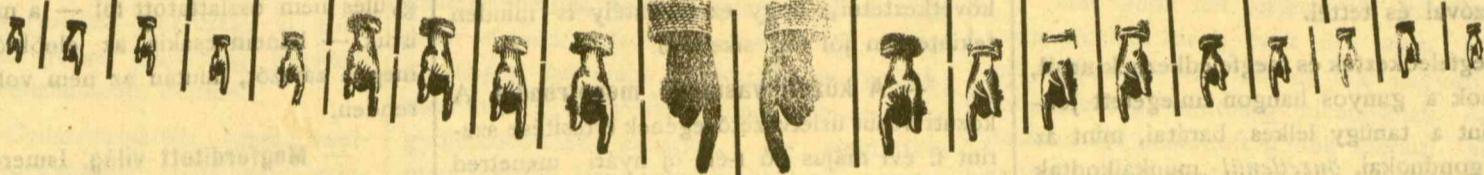
Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
gazdasági gépeket gyártja.

Rendelések megtétele előtt kérjük minden szakbavágó
kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni.

Részletes árjegyzékkel

és szaksterü felvilágosítással díjmentesen szolgálunk

87 (1-6)

Altalános ismeretes, hogy a helyi piacon a magyar osztálysorsjáték legszerencsésebb számai általunk kezeltettek és az utolsó ciklusban megbízóinknak

**100.000 százezer
20.000 huszezer
15.000 tizenötezer
10.000 tizezer**

koronát fizettünk ki készpénzben. Jelentékeny már azoknak a száma, kik anyagi helyzetük javulását kizárólag a magyar osztálysorsjáték sikereinek köszönhetik.

**Folyó év május hó 17 és 18-án újból kezdődik az 1-ső huzás
minden 2-ik sorsjegynek nyernie kell!**

Egy egész sorsjegy ára 6 frt, egy fel 3 frt, egy negyed 1.50. egy nyolczad 75 kr.
a legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

— egy millió korona. —

Prospektusokat és sorshuzási lajstromokat minden huzás után ingyen és bérmentve küld

Adler L. Jakab és Fivére, bankháza

az osztálysorsjegyek egyedüli főelárusítója, Brassóban.